

Serie: Vrucht van de Geest (3)

Zondag 25 juni 2017

Thema: Vrede

 Galaten 5,22-23a en Romeinen 5,1-11 en 12,18-21

Inleiding

Winston Churchill, premier van Engeland tijdens de Tweede Wereldoorlog, is bekend geworden om zijn bijzondere reactievermogen. Toen Lady Astor, parlamentslid, eens tegen hem zei: als ik uw vrouw was, zou ik vergif in uw koffie doen. Churchill antwoordde snedig met de opmerking; als u mijn vrouw was, zou ik het opdrinken.

Conflicten? Ze zijn van alle tijden. Ze zijn er in het groot en in het klein. Iemand heeft eens uitgerekend dat in de 3100 jaar van opgeschreven geschiedenis, onze wereld slechts 286 jaar zonder oorlog was. En dat er maar liefst 8000 verdragen werden gesloten en verbroken.

En als er dan een wapenstilstand is, is er dan ook echt vrede? Toen ik in Israel was en door de smalle straatjes van Jeruzalem liep, zag ik een eindje verderop een schoolklas met kinderen lopen. Vrolijke gezichten en druk gepraat. Misschien hadden ze wel een schoolreisje. Maar helemaal achteraan een jongen met een Uzi-geweer. En een soldaat vind je in iedere bus. Noem je dat vrede?

En in Europa is het niet veel anders. Op allerlei plekken vind je gewapende soldaten om nieuwe terreuraanslagen te voorkomen. De uitgaven voor defensie gaan weer omhoog! Maar ook in onze eigen omgeving kennen we conflicten. De rechtbanken kunnen alle rechtszaken nauwelijks aan. Wat zijn er niet een spanningen in huwelijken en tussen burens. En zeg nu zelf: je kunt toch niet alles over z'n kant laten gaan? Soms moet je gewoon wat!

Maar om eerlijk te wezen: je ligt ook met je zelf wel eens overhoop. Wat kun je soms balen van je fouten. En waarom lukt het maar niet om die klus in huis af te maken. En dan al je mooie plannen om meer te gaan sporten? Je ligt met jezelf overhoop! Vrede? Is er eigenlijk wel vrede?

We willen het wel. Maar er is zoveel onvrede. Elke keer weer ontvangen prominenten een Nobel-prijs voor de vrede. Maar is de vrede ook maar één stap dichterbij gekomen? Hoe komt dat toch?

Een dichter maakte er het volgende gedicht over:

Niet degenen die de wapens maken
breken de vrede.

De vrede is gebroken
door wie de wapens nodig maken.

Zoals ik.

Daarom kan slechts wie mij de vrede brengt
wapens overbodig maken.

Heeft die dichter geen gelijk? Voor vrede kunnen wij niet zorgen. We zijn er zelf de oorzaak van dat er telkens weer conflicten ontstaan. Vrede kunnen we niet maken. Maar die mogen we wel ontvangen. En dat is de boodschap van de bijbel. Want er is er Eén die vrede kan geven. God zelf. Regelmatig wordt Hij dan ook de God van de vrede genoemd. God is daarop uit. En daarom kwam de allergrootste vredesmissie ooit ook van Hem. Jezus kwam die vrede brengen. Maar hoe zit dat dan?

1. Harmonie

Wat is vrede eigenlijk? In de bijbel wordt er veel aandacht aan besteed. Dat is wat God op het oog heeft met deze wereld. Hij is daar mee bezig: 2 Tessalonicenzen 3,16. Al in het OT lees je dat dit Gods doel is. Dat is de reden dat Hij

een Redder stuurt: Jezus. Jesaja 9,5 noemt Hem: Vredevorst. Dat is het hoogtepunt van de typering die aan de Messias wordt gegeven. En als Jezus wordt geboren klinkt het uit de mond van de engelen: Vrede op aarde! Vrede is in de bijbel dan ook wat anders dan wat wij er onder verstaan. Vrede betekent bij ons vaak de afwezigheid van oorlog of geweld. De wapens zijn neergelegd. De strijdende partijen hebben het vuren gestaakt. Maar in de bijbel is het iets anders. Het gaat niet om iets dat afwezig is, maar om iets dat aanwezig is. Het betekent in de bijbel dat alle verhoudingen goed zijn. Dat is nooit een leeg begrip; maar het is gevuld. Met harmonie, liefde, blijdschap. Vrede betekent niet: geen problemen. Maar: hartelijke liefde. We hebben het goed met elkaar. God bouwde er een brug voor naar de aarde. En nog steeds biedt Hij zijn vrede aan!

2. Offer

Laten we niet vergeten hoe bijzonder dat is! Want dat die vrede in onze wereld, in ons eigen leven zo gemist wordt, heeft een reden. Wij hebben ons als mensen van God afgekeerd. We zijn tegen God in opstand gekomen. In Romeinen 5 staat dat we vijanden van God zijn geworden. Daardoor mist de vrede in deze wereld. De verhouding met God is verstoord geraakt en ook onderling en met ons zelf. Het ongelooflijke is dat God het zo niet gelaten heeft. Als mensen zijn we geneigd om muren te bouwen en contacten te verbreken. Denk aan de Berlijnse muur en de muur die Trump tussen de VS en Mexico wil bouwen. Maar God wil muren afbreken. Hij zoekt toenadering. In Efeziërs 2 staat dat Jezus de muur heeft verwijderd. Vers 14 zegt: Hij is onze vrede. Hij is de vrede in eigen persoon. In vers 16 staat dat Hij verzoening heeft gebracht. Daardoor mogen we weer in de nabijheid van God leven. Is dat niet wonderlijk?

En laten we dan niet vergeten hoe die vrede tot stand is gekomen. In de wereld is het dan zo dat het ene leger het andere leger onderwerpt. De witte vlag wordt gehesen. Zo'n vrede kan je heel wat kosten. Zo heeft een land als Duitsland, terecht, heel wat moeten betalen voor de vrede. Maar de vrede met God kost ons niets! Dankzij Gods genade heeft een ander voor ons de schade betaald: Jezus. Gods vrede is een cadeau!

3. Praktijk

Op een wonderlijke manier mag je dan die vrede met God ervaren. Het is een vrede die je verstand te boven gaat. Een cadeau van God. Je weet je door Hem geliefd. En je wordt stil en verwonderd dat Hij zoveel om je geeft.

Misschien zeg je: dat ik er vaar ik niet altijd. Ik lig nog zo vaak te piekeren. Kan het zijn dat we dan nog teveel bezig zijn om de problemen zelf op te lossen? Of ontbreekt het aan vertrouwen in God?

Misschien is er nog geregeld onenigheid met anderen. Ruzie en geharrewar. Kan het zijn dat je er moeite mee hebt om de eerste stap te zetten? Misschien moet je vragen om een andere gezindheid (Filippenzen 2,5)?

God nam zelf de eerste stap naar ons toe. En wanneer we die vrede ontvangen in ons hart, kan het niet anders of we gaan ons ook inzetten voor vrede. In de bijbel wordt er een heel sterk werkwoord voor gebruikt: najagen (Hebreeën 12,14). Kosten noch moeiten worden gespaard. Je moet niet weglopen voor de problemen, maar de vrede opzoeken. Stel alles in het werk (Romeinen 12,18).

Als jij bij het avondmaal aan de tafel van de Vredemaker hebt gezeten, dan kan het toch niet anders of je wilt de vrede zoeken?

Slot

Wel eens een zaadje geplant? Misschien in het voorjaar in je groentetuin of volkstuintje? Je stopt het in de aarde. Wekenlang is er niks te zien. Maar dan gebeurt het. Het maakt niet uit hoe zwaar de aarde is. Het zaadje zal de grond opzij duwen. En er kan iets heel moois ontstaan!

Deze gedachte lezen we in Jakobus 3,18. Onderschat niet hoeveel zo'n zaadje in zich heeft. Zo is het met vrede die je in harten zaait. Zo is het met de vrede die God in jouw hart zaait. Een vrede die heel krachtig is. Het gaat je verstand te boven. Bij brood en beker zaait God die vrede in je hart. Sta je er voor open? Dan kan de vrucht van de Geest gaan groeien. Je wordt zelf een vredemaker. Ik ben benieuwd waar jij je zaadje van de vrede gaat planten ...

Bijbelleestips en vragen voor de komende week:

- ❖ Wat betekent het voor jou om vrede met God te hebben (Romeinen 5,11)?
- ❖ Wat zit je in de weg om in vrede met anderen te leven?
- ❖ Welke stappen kun je aan de hand van Romeinen 12,18-21 zetten om in vrede met anderen te leven? Jezus zegt: je bent gelukkig te prijzen wanneer je een vredestichter bent (Matteüs 5,9)!

Een gezegende week in verbondenheid met Hem! Hartelijke groet, ds. Jan Bosch.

**BEWAAR
DE VREDE NIET**

DEEL 'M UIT

Loesje